

عنوان مقاله:

امنیت غذایی (biosecurity Food) و نقش دامپزشکی

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره دامپزشکی ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

صابر اسمعیلی - گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تبریز. تبریز-ایران.

میرحسن موسوی - گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تبریز. تبریز-ایران.

فهیمه باقری امیری - گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تبریز. تبریز-ایران.

خلاصه مقاله:

به خطر افتادن منابع آماده سازی غذا در اثر حملات بیوتروریسمی دارای نتایج فیزیکی، روانشناسی، سیاسی اقتصادی است. نتایج فیزیکی شامل غیر قابل مصرف بودن غذا یا کمبود غذا باشد. اگر غذا با عوامل شیمیایی، بیولوژیکی و میکروبیولوژیکی به خطر بیافتد باعث نتایج مستقیم که شامل مسمومیت غذایی، مرگ و میر ابتلا به بیماری های غذایی شود یا باعث نتایج غیر مستقیم شامل کمبود غذا تغذیه نا کافی گردد. استفاده عمدی از عوامل میکروبیولوژیکی بیولوژیکی از جمله سالمونلا، اشریشیا کولی توکسین هایی مثل بوتولینیوم آفلاتوکسین در غذاها مخصوصا غذاهایی که بصورت خام دارای مصرف زیاد هستند (مثل شیر، گوشت)، می تواند باعث بروز مسمومیت غذایی گسترده مرگ میر گردد چون همگی این عوامل منابع رایج بیماری های منتقله توسط غذا هستند. بنابراین غذاهایی مثل شیر سایر لبنیات، گوشت، نان، سبزیجات میوه ها نیازمند بالاترین سطح حراست محافظت هستند. نتایج روانشناسی شامل احساس کردن از آماده سازی غیر ایمن غذا، در معرض آسیب گرسنگی فقر باشد. نتایج طولانی مدت روانشناسی شامل تنفر از غذای مخصوص یا یک دسته از غذاها باشد. نتایج سیاسی هر گونه عمل بیوتروریسمی به منابع آماده سازی غذا شامل اختلافات بین کشوری کم شدن اعتماد به دولت سازمانهای مسیول در برابر ایمن بودن غذا شود. نتایج اقتصادی شامل اثر عمیق بر روی اقتصاد است چون باید این غذاهای آلوده شده دور ریخته شوند یا فرآیند رفع آلودگی را دوباره طی کنند نیز هزینه های درمانی بیماران وجود دارد. صنعت کشاورزی دامپروری در اثر وقوع حملات بیوتروریسمی بر روی آماده سازی تهیه غذا دچار اختلال شدیدی می شود. درگیری اقتصادی می تواند باعث کاهش اطمینان مصرف کنندگان در نتیجه انعکاس در فروش مواد غذایی شود. بعلاوه این که سیستم های کنترل کیفی غذا برای شناسایی جلوگیری از آلودگی های غیر عمدی طراحی گردیده اند، نیاز به داشتن برنامه مقابله با بیوتروریسمی در مواقع استراری است. یکی از سازمان های مسیول در این زمینه سازمان دامپزشکی دامپزشکان هستند که باید دارای طرح برنامه مناسب برای مقابله با حملات بیوتروریسمی باشند تا از به خطر افتادن منابع و آماده سازی غذا جلوگیری کنند. بنابراین داشتن برنامه آمادگی مقابله با این حملات بیوتروریسمی نیازمند اطلاع رسانی آنالیز سریع، اتکا به روشهای اپیدمیولوژیکی مناسب، تخصیص بودجه مناسب، پرسنل متبحر داشتن برنامه مناسب برای پاسخگویی در برابر این اقدامات در دامپزشکی دارد.

کلمات کلیدی:

بیوتروریسم، غذا، دامپزشکی، مواد بیولوژیکی شیمیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/841332>

